

være med til at afveje Forholdene saa retfærdigt som muligt, men her bliver Forholdet altsaa dette, at paa den ene Side staar Bybefolkningens Krav om at faa ikke-pasteuriseret Mælk som et Næringsmiddel, der er mere tiltalende og velsmagende end pasteuriseret Mælk, og paa den anden Side Hensynet til, at et Mejeri i Byen, som ikke kan udlevere saadan Mælk, ikke skulde blive daarligere stillet end Konkurrenten. Nu forekommer det mig rigtignok lidt meget forlangt, at Bybefolkningens Interesser skulle prisgives for, at et saadant stillet Mejeri ikke skulde blive ugunstigere stillet end Konkurrenten. Det ene opnaar en lille Fordel, men jeg synes, at det er urigtigt at lade Bybefolkningen undgælde for Kravet om, at man vil have begge Mejerierne sidestillede. Jeg finder det ganske naturligt, at man ikke gennem en saadan Ordning vil paatvinge Bybefolkningen et Næringsmiddel, den ikke synes om, og at man, som det er udtrykt i Ændringsforslaget, giver de Bymejerier, der ikke udlevere Skummetmælk til Kreaturføde, Adgang til at imødekomme Bybefolkningens Ønske om at modtage denne ikke-pasteuriserede Skummetmælk. Jeg tillader mig derfor vedblivende at anbefale dette Ændringsforslag til ærede Medlemmers Velvillie.

Hage: Jeg vil blot gerne gøre en kort Bemærkning med Hensyn til Spørgsmaalet om udenlandsk Mælk, idet den ærede Ordfører (Sonne) nu udtalte, at han havde Udtalelser fra „rette vedkommende“ om, at Paabudet om dens Mærkning ikke vilde fordyre Mælken. Ja, „rette vedkommende“ kunne jo undertiden ræsonnere forkert, og „rette vedkommende“ kunne ikke forandre den simple økonomiske Læresætning, at Prisen afhænger af Tilbud og Efterspørgsel, saa naar Tilbudet formindskes, forøges Prisen. — Saa anførte den ærede Ordfører, for at faa „rette vedkommende“ paa rette Vej, at svensk Mælk, som leveres hertil, spiller saa lille en Rolle; men paa det Punkt maa man erindre, at det netop er paa enkelte Tider af Aaret, at den udenlandske Mælk kommer ind i store Masser, nemlig, naar der er Mangel paa Mælk i den store By; saa kan selvfølgelig en momentan større Tilførsel af udenlandsk Mælk paa et saadant Tidspunkt holde Prisen nede for den københavnske Befolkning, medens det modsatte ellers utvivlsomt vil blive Tilfældet — Menneskene ere jo nu en Gang ikke bedre, end de ere, og hvis de kunne benytte Lejligheden til

at skrue Prisen op, fordi den udenlandske Mælk udelukkes, ville de skrue den op, hvor meget end „rette vedkommende“ sige, at den ikke vil stige. Jeg kan ikke se andet, end at Fordringen om Mærkning af udenlandsk Mælk maa fordyre Prisen i København og alle Vegne, hvor der kan være Tale om Indførsel af udenlandsk Mælk. — Naar den ærede Ordfører siger, at det ikke vil berede Vanskeligheder at mærke Mælken, og at det praktisk taget er let at gennemføre, siger jeg dertil, at den ærede Ordfører skylder mig Beviset derfor. Jeg har ligesaa mange gode sagkyndige paa min Side som den ærede Ordfører, og mine sagkyndige erklære, at Kravet om denne Mærkning vil faktisk være lig med et Forbud, og at den vil medføre saa store Vanskeligheder, at Virkningen vil blive, at der ingen udenlandsk Mælk bliver indført. Saalænge jeg ikke er overbevist om andet, er det efter min Opfattelse en uomgaaelig Nødvendighed, at et Forbud mod udenlandsk Mælk navnlig paa visse Tider af Aaret vil fordyre Mælken betydeligt i København. Det vil jeg ikke være med til, og derfor vil jeg anbefale at stemme mod Ændringsforslagene.

Ordføreren (Sonne): Jeg vil kun gøre en kort Bemærkning i Anledning af en Udtalelse, som nu faldt fra det ærede kongevalgte Medlem (Hage), som mente, at Kravet om Mærkningen af udenlandsk Mælk vilde være ensbetydende med et Forbud. Jeg tror ikke paa nogen Maade, det ærede Medlem har Ret. Det er vel muligt, at dette Krav kunde nødvendig gøre, at Salget af udenlandsk Mælk maatte henlægges til specielle Forretninger, som alene havde med det at gøre; men jeg kan slet ikke tænke mig, at dette Kravs Gennemførelse skulde have samme Virkning som Indførselsforbud. Det ærede Medlem føler sig ikke overbevist i saa Henseende, før det blev prøvet; men vi kunne jo ikke faa det prøvet, medmindre vi faa Forslaget gennemført. Jeg er ganske overbevist om, at vedtager man Mindretallets Ændringsforslag, vil Praksis godtgøre, at min Antagelse er rigtig, og at det ikke vil være ensbetydende med et Forbud.

Hage: Og jeg føler mig overbevist om, at Praksis vil godtgøre, at jeg har Ret.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Efter den Behandling, det ærede Udvalg har givet Sagen, og saaledes som